

2999 2den Veb. af Lovforsl. indeh. alm. Best. vedrørende Lønningslove. 3000

gjort sig særlig fortjent, har han foruden de øvrige Midler til at vise ham sin kongelige Raade og Benaagenhed tillige det Middel, at forhøje det af ham beklædte Embedes Rang, saa at det rykker op (Modsigelse.); jeg seer ikke, at der er det Allermindste til Ginder derfor. I det Dieblif Rang henvises til at være, hvad den bør være, nemlig Gjenstand for et Hofreglement, kan Hans Majestæt derom tage Bestemmelse, som han vil.

Carlsen: Jeg skal tillade mig at føie et Par Ord til, hvad der er blevet fremført om Rang og Titel. Jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at i det Land, som man jo saa ofte henviser til, nemlig i England, har man en Rangforordning, hvorefter hele Folket har Rang. Der er i Englands Rangforordning en ganske bestemt Folgeorden angivet, hvori i Tilfælde af Ceremonier Enhver har at gaae og staae. Naar man gaaer ud fra, at det jo egentlig er Grundtanken i Sagen, at man maa have en vis Regel at ordne efter i Tilfælde af Optog, Ceremonier, og i saadanne Tilfælde, hvor en vis Deel af Folket stedes for sin Konge, saa synes mig egenligt især under Forhold som dem, vi leve under, at det var ganske formistigt, om man gif dybere ind paa Sagen og gav en Rangforordning, som omfattede hele Folket. Det vilde give en vis Fasthed i det Hele, og man vilde derved kunne blive fri for at fostre en næsten barnagtig Forsængelighed hos de Enkelte paa en alvorlig og mandig Værfærheds Beforsning.

Solstein: Det ligger i Sagens Natur, at naar man i kort Tid har gjort et sa stort Omslag, som det, vi have gjort fra den absolute Regjerings Tid til den nuværende, saa er der gaaet en stor Mængde ældre Forhold over fra den gamle Tid, som passer skjævt til de Forhold, hvorunder vi nu leve. Jeg skal være fuldkommen villig til at indrømme, at dette er Tilfældet med det Titelvæsen, som det i Diebliffet dreier sig om at aflaffe, men jeg er dog noget i Tvivl om, hvorvidt den Forandring, der er tilfattet ved

det foreslaaede Endringsforslag, virkelig vil opnaaes ved dets Vedtagelse. Det ligger meget nær, at vi maae skabe noget Andet end det, vi i Diebliffet have, men det kan muligens snarere blive værre end bedre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) antydede, at naar man, idet det nuværende Titelvæsen aflaffes, ikke vil gjøre noget Indgreb i den Ret, som er tillagt allerhøieste Steder til at udnævne hvemsomhelst af Landets Børn til at indtage en vis Rang, ligger det meget nær at give de Embedsmænd, som nu tabe den Afgang, de hidtil have haft til at indtage en saadan Stilling, Erstatning derfor ved at give en Scala for de forskjellige Embeders Rangfølge ligeoverfor Hoffet, men denne Rangfølge vil ifølge den Tradition, vi her have, meget snart føres videre ganske paa samme Maade som det hidtil bestaaende Titelvæsen. Jeg troer saaledes, at man ved Forslaget egentlig ikke vil opnaae noget stort Bedre eller nogen stor Forandring i, hvad der for Diebliffet bestaaer, men paa den anden Side kan jeg med denne Betragtning for Die egentlig ikke indsee, at der ved dette Forslag skeer noget Indgreb i noget somhelst Prærogativ; thi det er ganske klart, at den Bestemmelse, at en Embedsmand i en vis Stilling ikke kan tillægges en Titel, der vilde give ham en højere Rang end den, han har ifølge det Embede, han i dette Dieblif beklæder, falder aldeles bort og bliver til Intet ligeoverfor den Mulighed, at dette Embede kan gives en saadan Rang, at Manden, saasntart han er kommen i dette Embede, har den Rang ifølge Rangforordningen, som han ellers vilde have haft, naar han havde erholdt en Titel. Vi ville derved kunne faae den Forandring tilvejebragt, at vi faae en Rangklasse i vort Embedsvæsen i det Hele, men jeg tvivler meget om, at dette vil være heldigt. Jeg vil ikke gaae saavidt, at jeg vil udtale, at det muligens kunde have en Indflydelse ved Besættelsen af Embeder, som det ikke burde have, fordi der dert maasse vilde ligge en Anthyding, man ikke er berettiget til at gjøre, men jeg vil dog ikke undlade at henpege